

РЕШЕНИЕ

№ 6799

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 09.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **4772** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.68л от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Образувано е по жалба на „ЕЙЧ ЕНД ЕМ ХЕННЕС ЕНД МАУРИЦ“ ЕООД със седалище в [населено място] срещу Заповед №105 от 01.02.2023г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП).

С обжалваната заповед председателят на КЗП е забранил на жалбоподателя при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68г, ал.4 от ЗЗП, изразяваща се в предоставяне на невярна информация относно крайната продажна цена на стоките.

Жалбоподателят „ЕЙЧ ЕНД ЕМ ХЕННЕС ЕНД МАУРИЦ“ ЕООД обжалва заповедта като незаконосъобразна. Не оспорва обстоятелството, че по отношение на 4 артикула – детски играчки, предлагани в магазин в [населено място], е наличие на разминаване на цената, посочена на етикета, и на цената при маркиране на касата, но твърди, че това не е трайно установена практика, а изолиран случай, дължащ се на техническа грешка, поради което не може да обоснове обща забрана по отношение на дейността на дружеството. В подкрепа на твърдението си сочи, че проверката е извършена само в един магазин в [населено място] и само по отношение на един вид стока. Соочи също, че не е настъпил вредоносен резултата за клиентите, като изтъква, че потребителката е имала възможност да се откаже от покупката. Като допълнителен аргумент изтъква несъответствието на заповедта с целта на закона, като

твърди, че административното производство е проведено по жалба не на потребител, а на конкурентен търговец – позовава се на справка в Търговския регистър, от която се установява, че оплакваният се потребител е собственик на капитала на еднолично дружество с ограничена отговорност (ЕООД) с предмет на дейност в областта на модния дизайн, текстила и облеклото. Счита, че е налице злоупотреба с право от страна на конкурент, а не сигнал на потребител. Представя писмено становище от адвокат А. К., пълномощник на дружеството. Заявява е претенция за разноски.

Ответникът – председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез пълномощника си юриконсулт Е. А. оспорва жалбата. Счита, че са налице предпоставките на чл.68г, ал.4 от ЗЗП. Претендира разноски.

СЪДЪТ, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Относимите към делото факти се установяват от събраните в административното производство доказателства и административна преписка. Спор по фактите няма.

Административното производство е образувано във връзка с постъпила жалба на потребител в Регионалната дирекция на КЗП в Р., заведена с вх.№Р-03-1518 от 01.12.2022г. Потребителят се оплакал, че на 27.11.2022г. е посетил търговски обект магазин „Н&М“ в [населено място] и е закупил плюшена детска играчка „П.“ с обявена цена на етикета 24,99 лв, но при заплащане на касата е маркирана цена 29,99лв. П

По сигнала е извършена проверка от служители на РД на КЗП – Р. на 02.12.2022г. в същия търговски обект. Произволно са избрани още 5 артикула, при 3 от които е установено разминаване между посочената цена на етикета и цената, която се варкира на касата: текстилна детска играчка „Мече“ с цена на етикета 24,99лв, а при маркиране на касата – 29,99лв; текстилна детска играчка „К.“ с цена на етикета 24,99лв, а при маркиране на касата – 29,99лв; комплект детски чорапи с цена на етикета 17,99лв, а при маркиране на касата – 19,99лв.

Резултатите от проверката са описани в Констативен протокол №К-2732021 от 02.12.2022г., който е връчен на присъствалия на проверката представител на търговеца г-жа С. М.. По констатациите не са постъпили възражения.

По случая е изготвена Докладна записка №Ц-02-51 от 10.01.2023г. от главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП. Докладната записка е разгледана на заседание на КЗП. Комисията е квалифицирала действията на жалбоподателя като нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал.4от ЗЗП, като е приела, че предоставената върху етикетите информация за цената на стоките е невярна и подвеждаща, което може да е основание потребителят да вземе решение да закупи тази стока. Освен това при покупка на повече артикули потребителят може да не забележи, че е платил по-висока цена от обявената. Това търговско поведение е квалифицирано като нелоялна търговска практика. Решението на КЗП е обективизирано в Протокол №2/18.01.2023г.

На основание решението на КЗП и чл.68л, ал.1 във връзка с чл.68в от ЗЗП председателят е издал оспорената заповед.

Правни изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентния административен орган по чл.68 л от ЗЗП при спазване на процедурните правила. Видно нормата на чл. 68л от ЗЗП административният орган действа в условията на обвързана компетентност и когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на същата.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалноправните разпоредби на закона.

Уредбата на нелоялните търговски практики се съдържа в глава четвърта, раздел трети от ЗЗП.

Дейността на жалбоподателя, изразяваща се в обявяване на цените на стоките върху етикети, попада в дефиницията на търговска практика, дадена в §13, т. 23 от ДР на ЗЗП, (с която норма е транспонирана тази на чл. 2, бук. „г“ от Директива 2005/29/ЕО на ЕП и на ЕС от 11.05.2005г.), съгласно която "Търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

С императивната норма на чл.68в ЗЗП е въведена изрична забрана за осъществяване на нелоялни търговски практики.

Основният фактически състав на общата забрана за нелоялна търговска практика се съдържа в разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, която гласи, че търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. В ал.4 на чл.68г ЗЗП е установено, че нелоялни са заблуждаващите и агресивните търговски практики.

Дефиницията за заблуждаваща търговска практика е дадена в чл.68д, ал.1 от ЗЗП: Търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното и представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

В конкретния случай се констатира нелоялна търговска практика в хипотезата на заблуждаваща практика по чл. 68д, ал.2, т.4 от ЗЗП – невярна или подвеждаща информация относно цената на стоката.

Преценката за наличие или вероятност от съществено изменение на икономическото поведение на потребителите, предвид т. 25 на § 13 от ДР на ЗЗП се извършва, като органът съобразява използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземането на решение, което потребителят не би взел без използването на тази

търговска практика.

Правилен е изводът на административния орган, че конкретно предприетата от дружеството търговска практика – да обяви по-ниска цена на стоката върху етикета, въвежда потребителите в заблуждение и може да е основание потребителят да вземе решение да закупи тази стока. Освен това при покупка на повече артикули потребителят може да не забележи, че е платил по-висока цена от обявената.

Необосновани са наведените в жалбата аргументи, че изводът за прилагана нелоялна търговска практика не може да бъде извлечен от един конкретен случай по жалба на един потребител. На първо място, случаите са четири и всички са относими към стоки за деца. И на второ място, липсва законова разпоредба, която да поставя изискване за повторемост, честота, брой засегнати потребители или изследване на търговската дейност на търговеца в цялост, за да са налице основанията за намеса на административния орган. В тази връзка следва да се има предвид и Решение № С-388/2013 на СЕС, където съдът е посочил изрично, че Директивата за нелоялни търговски практики трябва да се тълкува в смисъл, че съобщаване от търговец на потребител на погрешна информация респек. премълчаване на съществена информация трябва да се квалифицира като „заблуждаваща търговска практика“ по смисъла на тази директива, макар че това съобщаване е засегнало един-единствен потребител. Този извод е приложим и към основния състав на нелоялната търговска практика, тъй като заблуждаващата практика е вид нелоялна търговска практика. Изрично е посочено в съдебното решение, че целта, преследвана от Директивата за нелоялните търговски практики, състояща се в пълна закрила на потребителите срещу подобни практики, се основава на обстоятелството, че потребителят се намира в по-слаба позиция, особено по отношение на равнището на информираност, поради което трябва да се смята, че потребителят е икономически по-слаб и с по-малко юридически опит в сравнение с търговеца.

Обжалваната заповед съответства на целта на закона, формулирана в чл.68б от ЗЗП - защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки. Неотнесими са аргументите във връзка с търговската дейност, извършвана от оплакалия се потребител. Освен че липсват доказателства за реални конкурентни отношения, каквито не могат да бъдат приети за установени само въз основа на вписания предмет на дейност в Търговския регистър, те са и без правно значение в случая, тъй като дейността на КЗП е в защита на всички потребители, а не само на засегнатия потребител, подал сигнала.

При липса на отменителните основания по чл.146 от АПК жалбата срещу административния акт се отхвърля.

Разноски:

При този изход на правния спор разноските се поставят в тежест на жалбоподателя – чл.143, ал.3 от АПК.

Жалбоподателят следва да заплати на КЗП (в качеството ѝ на юридическо лице, към което принадлежи административният орган) възнаграждение за процесуално представителство в размер на 200 лв., определен съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд
София-град, II отделение, 38-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕЙЧ ЕНД ЕМ ХЕННЕС ЕНД МАУРИЦ“ ЕООД със
седалище в [населено място] срещу Заповед №105 от 01.02.2023г., издадена от
председателя на Комисията за защита на потребителите

ОСЪЖДА „ЕЙЧ ЕНД ЕМ ХЕННЕС ЕНД МАУРИЦ“ ЕООД да заплати на Комисията
за защита на потребителите разноски в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния
административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: